
Zasady recenzowania tekstów ukazujących się w „Hereditas Monasteriorum”

Hereditas Monasteriorum 5, 541-542

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Zasady recenzowania tekstów ukazujących się w „Hereditas Monasteriorum”

1. Każdy tekst zostaje poddany wstępnej ocenie formalnej przez Redakcję w celu sprawdzenia, czy jego treść odpowiada profilowi pisma i spełnia kryteria publikacji naukowej (recenzja wewnętrzna).
2. Teksty, które przeszły pozytywnie procedurę recenzji wewnętrznej, zostają skierowane do oceny (recenzji) zewnętrznej.
3. Jako recenzentów zewnętrznych powołuje się każdorazowo dwóch niezależnych specjalistów w danej dziedzinie, posiadających tytuł co najmniej doktora habilitowanego i zatrudnionych poza jednostką, w której jest afiliowany autor artykułu. W przypadku tekstów powstałych w języku innym niż polski jednym z recenzentów jest zawsze osoba afiliowana w instytucji zagranicznej spoza kraju autora. Tylko w uzasadnionych merytorycznie wypadkach jeden z recenzentów nie musi mieć habilitacji, jeśli posiada znaczący i uznany w określonej dziedzinie wiedzy dorobek naukowy.
4. Autorzy i recenzenci nie znają swoich personaliów (double-blind review process).
5. Recenzja jest sporządzana w formie pisemnej na opracowanym przez Redakcję formularzu recenzyjnym i kończy się wnioskiem o dopuszczenie artykułu do publikacji lub jego odrzucenie.
6. Do publikacji kwalifikowane są wyłącznie te teksty, które otrzymały pozytywną ocenę dwóch recenzentów. W przypadku rozbieżnych opinii (jednej pozytywnej, drugiej negatywnej) Redakcja odstępuje od publikacji tekstu. W wyjątkowych, uzasadnionych merytorycznie przypadkach Redakcja może skierować pracę do jeszcze jednego recenzenta (superrecenzenta), którego ocena jest rozstrzygająca.
7. Po pozytywnym przejściu procedury recenzyjnej autor otrzymuje do wglądu zalecenia recenzenta, poprawia pracę według jego wytycznych lub ustosunkowuje się do sformułowanych uwag, po czym odsyła tekst do Redakcji, z którą jest w stałym kontakcie aż do momentu opublikowania artykułu.
8. Jeśli w trakcie prac redakcyjnych i/lub korektorskich okaże się, że tekst jednak nie spełnia odpowiednich kryteriów naukowych, Redakcja może odstąpić od jego publikacji nawet w wypadku dwóch recenzji pozytywnych.
9. Proces recenzowania tekstów jest zgodny z wytycznymi Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego zawartymi w broszurze *Dobre praktyki w procedurach recenzyjnych w nauce* (Warszawa 2011).

Zapora *ghostwriting* i *guest authorship*

W trosce o rzetelność naukową artykułów publikowanych na łamach „Hereditas Monasteriorum” Redakcja pisma, stosownie do zaleceń Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, przeciwdziała praktykom znanym jako *ghostwriting* i *guest authorship*¹.

Autorów publikacji obowiązuje przejrzyste, rzetelne i uczciwe prezentowanie wyników swoich badań, za które biorą pełną odpowiedzialność, firmując je imieniem, nazwiskiem oraz afiliacją, co jest równoznaczne z potwierdzeniem ich osobistego wkładu w powstanie tekstu.

Jeśli artykuł powstał we współpracy z innymi osobami, autorzy są zobowiązani do ujawnienia ich udziału jako autorów/współautorów lub wymienienia ich w podziękowaniach oraz podania ich afiliacji i kontrybucji.

Jeśli artykuł jest rezultatem współpracy w ramach projektu badawczego, autorzy są zobowiązani podać informacje na temat źródeł jego finansowania, wkładu instytucji naukowo-badawczych, stowarzyszeń i innych podmiotów (financial disclosure).

Wszelkie wykryte przejawy nierzetelności badawczej oraz naruszenia etyki naukowej będą przez Redakcję „Hereditas Monasteriorum” skrupulatnie dokumentowane i publicznie demaskowane, łącznie z powiadomieniem instytucji zatrudniających autorów stosujących praktyki niedozwolone w pisarstwie naukowym.

1 *Ghostwriting* oznacza, że ktoś miał istotny wkład w powstanie publikacji, ale nie ujawnił swojego udziału jako jeden z autorów/współautorów bądź też nie został wymieniony w podziękowaniach zamieszczonych w publikacji. O *guest authorship* (lub *honorary authorship*) mówimy w sytuacji, gdy udział danej osoby jest znikomy lub w ogóle nie miał miejsca, a pomimo to została ona wymieniona jako autor/współautor publikacji.